

Vergaderjaar 2006–2007

30 362

Wijziging van de Wet op de kansspelen houdende tijdelijke bepalingen met betrekking tot kansspelen via internet

C

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 20 februari 2007

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van het voorlopig verslag over het onderhavige wetsvoorstel. Ik dank de leden voor hun inbreng. Het verheugt mij dat de leden van de CDA-fractie het van oudsher gevoerde kanalisatiebeleid ondersteunen. Tegelijkertijd constateer ik dat bij de leden van deze fractie, alsmede de leden van de fractie van de PvdA, nog enige twijfels bestaan over de wenselijkheid van de internetproef. De leden van de VVD-fractie hebben enkele vragen over het wetsvoorstel. Graag maak ik van de gelegenheid gebruik om een aantal aspecten van het wetsvoorstel, waaronder de noodzaak en doelstellingen van de proef, de verenigbaarheid van het wetsvoorstel met het Europese recht en de handhaving van het illegale aanbod, te verduidelijken. Daarbij wordt zoveel mogelijk de volgorde van de vragen uit het voorlopig verslag aangehouden.

Monopoliepositie Holland Casino

De leden van de VVD-fractie vragen of een proef met een beperkt aanbod aan kansspelen ook niet bereikt had kunnen worden door bindende afspraken tussen bijvoorbeeld de overheid, Holland Casino, de goede doelenloterijen en de VAN-speelautomatenbrancheorganisatie.

Voorafgaand aan het wetgevingstraject is onderzocht of het huidige wettelijke kader mogelijkheden bood om bij convenant een proef met kansspelen via internet te regelen. Geconstateerd is dat de huidige Wet op de kansspelen geen ruimte laat om een vergunning te verlenen voor kansspelaanbod via internet. Aangezien vergunningverlening op grond van een convenant dat strijdig is met de wet niet mogelijk is, is van een convenant afgezien en is een wetgevingstraject in gang gezet.

De leden van de fractie van het CDA vragen of zij de regering goed begrijpen wanneer zij haar opstelling aldus weergeven: de logica van dit type experimenten neemt mee, ook gelet op de effectmeting, dat door de overheid in dit geval slechts effectief met één actor in zee kan worden gegaan: een methodologisch motief derhalve.

De keuze voor één aanbieder dient gezien te worden in de context van de doelstellingen die ten grondslag liggen aan het kansspelbeleid, het regu-

leren en beheersen van kansspelen, met bijzondere aandacht voor het tegengaan van kansspelveslaving, bescherming van de consument en het tegengaan van illegaliteit en criminaliteit.

Om de goklust in goede banen te leiden, wordt van oudsher het kansspel-aanbod strikt gereguleerd door middel van een vergunningstelsel met monopolies voor een aantal vormen van kansspelen. Beoogd wordt de concurrentie tussen gelijksoortige kansspelen alsmede particulier gewin zoveel mogelijk uit te sluiten.

De voorgestelde wijze van regulering van kansspelen via internet past in deze traditie. Gelet op de klaarblijkelijke (en met cijfers ondersteunde) behoefte bij het publiek om deel te nemen aan kansspelen via internet wordt, vanuit kanaliserend oogpunt, voorzien in passend legaal aanbod van kansspelen via internet, waarmee de goklust in goede banen kan worden geleid. Juist vanwege het laagdrempelige karakter van internet is gekozen voor een proef, voordat een definitieve beslissing wordt genomen over het toestaan van kansspelaanbod via internet. De doelstellingen van de proef, het beheerst en gecontroleerd ervaring opdoen met kansspelaanbod via internet als alternatief voor het illegale aanbod, kunnen het beste worden gewaarborgd als de omvang van het aanbod gedurende de proefperiode beperkt blijft tot één aanbieder.

Daarnaast leidt de internetproef – in ieder geval voor de duur van de proef – tot enig additioneel aanbod. Ik meen dat deze uitbreiding, wanneer deze beperkt blijft tot één vergunninghouder, goed te verenigen is met de doelstellingen van het kansspelbeleid.

De leden van de CDA-fractie vragen of het feitelijk gevolg van dit experiment niet ook is dat het kansspelaanbod via speelautomaten, zijnde een activiteit in de «fysieke wereld» veel beter beheersbaar is dan op kansspelaanbod internet.

Juist vanwege het ontbreken van sociale controle, zoals in de fysieke wereld, is de proef met kansspelen via internet met extra waarborgen omkleed. De speler wordt gevraagd vooraf speel- en verlieslimieten in te stellen en het speelgedrag van de speler wordt voortdurend gemonitord. Bij het bereiken van zijn limieten wordt de speler aangesproken op zijn speelgedrag. Tevens wordt hij in de gelegenheid gesteld om on-line een test te doen om inzicht te krijgen in hoeverre kansspelveslaving een bedreiging voor hem vormt. Daarnaast kan hij om een bezoekbeperking of -verbod vragen en kan de vergunninghouder hem een bezoekbeperking of -verbod opleggen.

De leden van de CDA-fractie vragen of de suggestie van de CDA-fractie tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer om ruimte binnen de ene centrale vergunning voor andere partijen te bieden nog tot nieuwe inzichten of stappen heeft geleid. Tevens vragen deze leden of het juist is dat als al andere aanbieders, zoals de VAN-speel-automatenbranchevereniging, in het experiment worden betrokken dit niet zo is omdat deze daar aanspraak kunnen maken, maar om andere redenen.

De betrokkenheid van andere aanbieders kan nuttig zijn om zicht te krijgen op de effecten van eventuele andere spelmodaliteiten. Op dit moment worden randvoorwaarden opgesteld waaronder de vergunninghouder andere partijen kan betrekken bij het aanbod van kansspelen via internet. Hierbij geldt als uitgangspunt dat de opzet moet passen binnen de eisen die voortvloeien uit het Europese recht en het nationale kansspelbeleid.

Europese aspecten

Het verheugt mij dat de leden van de CDA-fractie hun steun betuigen inzake de opstelling van Nederland richting de Europese Commissie.

De leden van alle fracties die inbreng hebben geleverd vragen naar de verenigbaarheid van het wetsvoorstel met het Europees recht.

De leden van de CDA-fractie en de PvdA-fractie wijzen op het unieke karakter van de Nederlandse internetproef. De leden van de PvdA-fractie vragen zich af of het wenselijk is dat Nederland een uitzonderingspositie inneemt.

Het Nederlandse experiment met legaal aanbod van kansspelen via internet is zeker niet uniek binnen Europa. De afgelopen jaren is in diverse Europese landen internetaanbod toegestaan, al dan niet door middel van een overheidsmonopolie. Dit laatste is onder meer het geval in Zweden en Denemarken.

Overigens heeft het Europese Hof van Justitie in diverse uitspraken bevestigd dat de lidstaten grote vrijheid hebben ten aanzien van de wijze waarop zij kansspelen wensen te reguleren. In het arrest Gambelli (C-243/01 r.o. 63) heeft het Hof, onder verwijzing naar eerdere kansspel-arresten, herhaald dat de bijzonderheden van religieuze of culturele aard, alsmede de moreel en financieel schadelijke gevolgen voor het individu en de samenleving van kansspelen en weddenschappen kunnen rechtvaardigen dat nationale autoriteiten over voldoende beoordelingsvrijheid beschikken om te bepalen wat noodzakelijk is voor de bescherming van de consument en de maatschappelijke orde.

Uit de zaak Läära (C-124/97, r.o. 35 en 36) volgt dat lidstaten een totaalverbod mogen instellen of ervoor kunnen kiezen het aanbod aan kansspelen te reguleren. Daartoe mogen lidstaten ook monopolies voor kansspelen instellen. De enkele omstandigheid dat de ene lidstaat voor een ander stelsel van bescherming heeft gekozen dan een andere lidstaat, kan niet van invloed zijn op het oordeel over de noodzaak en de evenredigheid van de getroffen regelingen. Deze dienen enkel te worden getoetst aan de door de nationale autoriteiten nagestreefde doelstellingen en aan het niveau van bescherming dat zij willen waarborgen.

De leden van de PvdA-fractie vragen of het niet verstandig zou zijn om, gezien de gevaren van gokverslaving, samen met andere Europese landen een lijn te volgen.

De EU-lidstaten maken gebruik van de beleidsvrijheid die zij hebben om de omvang van de bescherming tegen kansspelen te bepalen. Waar sommige lidstaten een totaalverbod op kansspelen via internet hanteren (Frankrijk), kennen andere lidstaten (Zweden, Denemarken, Groot-Brittannië) een – in meer of mindere mate – gereguleerd aanbod van internetkansspelen. De kwalitatieve en kwantitatieve eisen die aan het legaal aanbod gesteld worden variëren per lidstaat. Harmonisering van de regels met betrekking tot het aanbod van kansspelen via internet ligt, gelet op de verschillende invulling van het niveau van bescherming door de lidstaten, op dit moment niet voor de hand.

In het kader van de zaak Gambelli vragen de leden van de fractie van het CDA naar een nadere kwalificatie van de term «restrictief» kansspelbeleid, daar die restrictiviteit een wezenlijk ijkpunt is voor de beoordeling van de vraag of het wetsvoorstel een gerechtvaardigde inbreuk maakt op het vrij verkeer van diensten.

Uit de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie, en in het bijzonder de zaak Gambelli, kan worden afgeleid dat het de lidstaten is toegestaan een nationaal beleid op het gebied van kansspelen te voeren, mits sprake is van een wérkelijk restrictief beleid. Van een dergelijk beleid is blijkens het Hof in de zaak Gambelli sprake indien de activiteiten met betrekking tot kansspelen op samenhangende en stelselmatige wijze worden beperkt. Het Nederlandse kansspelbeleid kenmerkt zich onder meer door een beperkt vergunningstelsel met monopolies voor diverse vormen van kansspelen, het vastleggen van de omvang van het aanbod en de spelsoorten in de vergunningen, het daadwerkelijk handhaven van de verboden in de Wet op de kansspelen en het reguleren van reclame en werving. Deze activiteiten zijn erop gericht het kansspelaanbod daadwerkelijk te beperken en te beheersen. Het effect van dit restrictieve beleid kan onder meer gemeten worden aan het aantal kansspelverslaafden en de omvang van het illegaal aanbod.

De Nederlandse rechtspraak ondersteunt het Nederlandse kansspelbeleid. De afgelopen jaren is diverse malen onderzocht door Nederlandse rechters of de Nederlandse kansspelregelgeving in overeenstemming is met het Europees recht. Behoudens één zaak waarover nog een beroepsprocedure aanhangig is, was dit oordeel, waaronder dat van de Hoge Raad (HR 18 februari 2005, NJ 2005, 404) bevestigend. Recentelijk heeft het Gerechtshof te Arnhem op 17 oktober 2006 (LJN: AZ0222) geoordeeld dat sprake is van een restrictief Nederlands kansspelbeleid en dat de wijze van regulering van kansspelen in Nederland de Europeesrechtelijke toets kan doorstaan.

De leden van de fractie van de PvdA veronderstellen dat met het wetsvoorstel feitelijk een nieuwe gokmarkt wordt gestimuleerd. Dezelfde leden verwachten dat hiermee de verhoudingen tussen de bestaande aanbieders van kansspelen worden verstoord.

Deze veronderstellingen van de leden van de PvdA-fractie deel ik niet. Zoals hierboven reeds enkele malen aan de orde is geweest ligt aan het wetsvoorstel een kanaliserend – en zeer zeker geen stimulerend – motief ten grondslag. Uit diverse onderzoeken is gebleken dat er sprake is van een speelbehoefte bij het publiek. Met het wetsvoorstel wordt een legaal alternatief gecreëerd voor het illegale aanbod via internet om zo de goklust in goede banen te leiden. Aangenomen wordt dat op het moment dat er legaal en betrouwbaar aanbod bestaat, er voor goklustigen weinig of geen aanleiding meer bestaat om te kiezen voor illegaal aanbod vanwege alle daarmee samenhangende onzekerheden. Het feit dat het legaal aanbod omgeven is met allerhande waarborgen ter bescherming van de speler maakt het aantrekkelijker om voor het wettelijk toegelaten aanbod te kiezen. Het wetsvoorstel past in deze kanalisatie-traditie. Dat het kansspelaanbod via internet een verstoring van de verhoudingen tussen de bestaande aanbieders van kansspelen tot gevolg zal hebben ligt, gelet op het kanaliserend motief dat hieraan ten grondslag ligt, niet direct in de rede. Met de introductie van een legaal alternatief wordt wel een verstoring van de huidige illegale markt beoogd. Bij de evaluatie van de proef zullen ook de gevolgen van het internetaanbod voor het bestaande kansspelaanbod worden betrokken.

De leden van de PvdA-fractie vragen waarom de regering denkt dat het met de Europese toetsing wel mee zal vallen.

Tot dusver is het Nederlandse standpunt in diverse Europeesrechtelijke procedures geweest dat de beperkingen op het vrij verkeer van diensten die met het Nederlandse kansspelvergunningstelsel gemaakt worden, passen binnen de door het Hof geschetste kaders op grond waarvan deze gerechtvaardigd kunnen worden door dwingende redenen van algemeen

belang. Voorts betreft het noodzakelijke en evenredige beperkingen. Tevens is sprake van een samenhangend en stelselmatige wijze van regulering van kansspelen in Nederland. De activiteiten die de laatste jaren zijn ondernomen zijn erop gericht het aanbod aan kansspelen daadwerkelijk te beheersen (zie ook: brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 29 augustus 2006 inzake ingebrekestelling 2002-5443, Kamerstukken II 2005/06, 24 557, nr. 74 en brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 17 februari 2006 inzake reactie op «Verheugenbrief», Kamerstukken II 2005/06, 30 362, nr. 5). Tot op heden is geen reactie van de Europese Commissie ontvangen.

In het bovenstaande is reeds aan de orde geweest dat de houdbaarheid van het Nederlandse kansspelbeleid in diverse nationale rechterlijke procedures is bevestigd. In het arrest van de Hoge Raad van 18 februari 2005 is uitdrukkelijk overwogen dat de doelstelling van kanalisatie onder omstandigheden kan meebrengen dat voorzien wordt in een aantrekkelijk en zo nodig uitgebreid en vernieuwd aanbod van legale kansspelen om de aandacht van het publiek wordt gebracht als alternatief voor het illegale aanbod en kansspelen met een groter risico voor het ontstaan van kansspelverslaving. Ik heb dan ook geen enkele aanleiding te veronderstellen dat het in de Wet op de kansspelen neergelegde vergunningstelsel na de inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel de Europees-rechtelijke toets der kritiek niet meer zou kunnen doorstaan.

Evaluatie

De leden van de CDA-fractie vragen of de verwachting gerechtvaardigd is dat het experiment het derde jaar «op stoom» komt en vragen hoe dit gegeven intervenueert met de evaluatie van de twee jaren daarvoor. Zij wensen te vernemen of en zo ja hoe, in dat geval de ervaringen van het derde jaar meegeëvalueerd worden.

Voor een evaluatie is het noodzakelijk om bepaalde tijdstippen vast te stellen waarop een meting wordt gedaan. Er is voor gekozen om twee jaar na de start van de proef een meting uit te voeren. De vergunninghouder wordt verplicht om elk kwartaal een rapportage aan te leveren. De gegevens uit het derde jaar kunnen betrokken worden bij de analyse van de resultaten van de meting. Deze kunnen echter niet als volwaardige evaluatiemeting beschouwd worden.

De leden van de VVD-fractie vragen hoe een proef met één aanbieder te evalueren valt gelet op het ontbreken van vergelijkingsmateriaal. Voorts vragen deze leden naar de gevolgen van de uitkomst van de evaluatie. In het bijzonder wensen deze leden te vernemen of wanneer uit de evaluatie van de proef blijkt dat de markt gebaat is bij meerdere aanbieders er mogelijkheden zijn om het aantal aanbieders tot enkele uit te breiden zonder dat in strijd gehandeld wordt met het EG-recht. Deze leden stellen tevens de vraag of in dat geval het Nederlandse kansspelbeleid voldoende «Gambelli-proof» is.

Het evaluatie-onderzoek zal bestaan uit twee onderdelen en is gebaseerd op het doel van de proef. Het eerste onderdeel is het beheerst en gecontroleerd ervaring opdoen met kansspelaanbod via internet. Dit is de bundeling van de ervaringen van de begeleidingscommissie tijdens de proef en ziet op de aspecten regelgeving, technische eisen en toezicht. Het tweede onderdeel is het verkrijgen van inzicht in de effecten van het legale aanbod op internet in relatie tot de doelstellingen van het kansspelbeleid. Hierbij komen aspecten als het reguleren en beheersen van kansspelen (waaronder omvang van het aanbod en eventuele substitutie binnen legale kansspelen), het tegengaan van kansspelverslaving

(aantallen verslaafden in verschillende categorieën), het beschermen van de consument (betrouwbaar aanbod, veilig internet- en betalingsverkeer) en het tegengaan van illegaliteit en criminaliteit (illegaal aanbod, pogingen tot witwassen) aan de orde. Tijdens de proef wordt het de vergunninghouder toegestaan een breed aanbod van kansspelen via internet te doen, waardoor een goed beeld is te krijgen van de behoefte aan deze kansspelen.

Op de uitkomsten van de evaluatie kan natuurlijk niet vooruit worden gelopen, maar op voorhand acht ik diverse scenario's mogelijk, variërend van geen structureel aanbod (indien uit de evaluatie blijkt dat dergelijk aanbod onwenselijk is) tot voortzetting van het aanbod door één aanbieder (als blijkt dat hier de doelstelling van het kansspelbeleid het beste mee worden gediend) dan wel uitbreiding van het aanbod met meer aanbieders dan wel een algemeen aanbod (voor iedere aanbieder) onder strikte voorwaarden en regels. In het kader van de evaluatie zal nogmaals een afweging worden gemaakt of, gelet op de doelstellingen van het kansspelbeleid, al dan niet structureel aanbod van kansspelen via internet zal worden toegestaan en zo ja, in welke vorm.

Bij die afweging zullen uiteraard ook de Europeesrechtelijke aspecten een rol spelen.

Belangenverstremming

De leden van de fractie van de PvdA vragen of het argument dat door de concentratie van het kansspelbeleid bij het ministerie van Justitie wordt voorkomen dat belangenverstremming ontstaat, gelet op de nadruk die in de brief van Eurocommissaris Verheugen op de belangen van de staat bij de schatkistopbrengst worden gelegd, niet enigszins ongelukkig is.

Aan de concentratie van beleidsbevoegdheden op het gebied van de kansspelen ligt in de eerste plaats de wens ten grondslag om tot een slagvaardiger beleid met minder versnippering van verantwoordelijkheden en bevoegdheden te komen. De keuze voor het ministerie van Justitie is ingegeven door transparantie-overwegingen. Vanwege het feit dat Justitie geen andere belangen heeft bij kansspelen dan het voorkomen van kansspelverslaving, bescherming van de consument en het tegengaan van illegaliteit en criminaliteit en van oudsher gericht is op handhaving, zijn de kansspelverantwoordelijkheden bij dit ministerie in goede handen en wordt (de schijn van) belangenverstremming voorkomen. Deze maatregel past dan ook uitstekend in een samenhangend en stelselmatig kansspelbeleid.

Tegengaan kansspelverslaving

Het uitgangspunt dat het legale aanbod niet zo omvangrijk mag zijn dat een andere pijler van het kansspelbeleid, namelijk het tegengaan van kansspelverslaving, in het gedrang zou komen, lijkt de leden van de fractie van het CDA juist, maar moeilijk te operationaliseren. Deze leden vragen waar het kritieke omslagpunt ligt. Tevens wensen deze leden te vernemen hoe in de evaluatie het cruciale verband wordt gelegd tussen het aantal gokverslaafde burgers en de omvang van het legale aanbod.

Binnen het kansspelbeleid wordt voortdurend gezocht naar een evenwicht tussen op het oog tegenstrijdige belangen, in dit geval het mogelijk maken van het legaal kansspelaanbod en het tegengaan van kansspelverslaving. Daarom wordt een vergunninghouder verplicht om zijn kansspelaanbod te combineren met maatregelen ter preventie van kansspelverslaving. Indien tijdens de proef signalen komen, via de verplichte monitoring door de vergunninghouder of uit de verslavings-

zorg, dat het aantal probleemspelers significant toeneemt, zullen passende maatregelen genomen moeten worden.

Bij de evaluatie worden gegevens uit de verplichte monitoring van het speelgedrag, de aantallen bezoekbeperkingen en verboden en gegevens van de verslavingszorg gebruikt. Dit geeft een adequaat beeld van de gevolgen van legaal aanbod.

Consumentenbescherming

In het licht van de aan het kansspelbeleid ten grondslag liggende doelstelling van consumentenbescherming vragen de leden van de CDA-fractie of cijfers bekend zijn met betrekking tot de benadeling van burgers door illegale en buitenlandse sites.

Uit onderzoek van het onderzoeksinstituut Motivaction (Rapport kansspelen via nieuwe media 2005) blijkt dat de deelname aan kansspelen via internet in Nederland 3,5% bedraagt in 2005, ongeveer 277 000 personen. Van deze deelnemers hebben ongeveer 20 000 personen aangegeven slechts éénmaal deel te hebben genomen aan kansspelen via internet. Bijna 6 000 personen geven als belangrijkste reden hiervoor aan dat internetkansspelen onbetrouwbaar zijn. Er zijn geen cijfers beschikbaar met betrekking tot de benadeling van burgers door illegale en buitenlandse sites.

Handhaving als alternatief

De leden van de CDA-fractie en de PvdA-fractie vragen naar de opportuniteit van het experiment. Zij wensen te vernemen waarom niet wordt ingezet op effectieve en intensieve handhaving van het geldende verbod. De leden van de PvdA-fractie vragen tevens naar de motieven om kansspelen via internet te legaliseren.

Eén van de uitgangspunten van het kansspelbeleid is dat de vraag naar kansspelen niet gestimuleerd wordt. Dat betekent niet dat helemaal geen uitbreiding of vernieuwing van het kansspelaanbod mogelijk is. Uit een oogpunt van kanalisatie kan het op een gegeven moment nodig zijn om een legaal alternatief te introduceren. Uit, onder meer, bovengenoemd onderzoek van Motivaction is gebleken dat er bij het publiek behoefte is aan kansspelen via internet. Vanuit kanaliserend oogpunt wordt daarom een legaal alternatief nodig geacht. Met een beperkt en gereguleerd aanbod via internet kan de goklust in goede banen geleid. Het geheel terugdringen van het legale aanbod kan juist illegaal aanbod in de hand werken. Dat past niet in een kanaliserende opvatting. Door de jaren heen is in de praktijk gebleken dat dit kansspelbeleid effect heeft.

De leden van de CDA-fractie vragen of de kans dat Nederland de ruimte voor een eigen kansspelbeleid succesvol kan blijven verdedigen niet groter is bij een totaalverbod voor kansspelen via internet, gecombineerd met een versterkte aanpak van illegale kansspelen.

Volgens het Europese Hof van Justitie is een kansspelbeleid geschikt als het aanbod wordt beheerst. Dat wil niet zeggen dat dat aanbod ook moet worden teruggebracht. Een samenhangende en stelselmatige beperking, zoals vereist door het Hof, betekent uitdrukkelijk niet dat elke verruiming van het gereguleerde aanbod maar achterwege dient te blijven. Tegelijkertijd met de introductie van een legaal alternatief wordt de handhaving van het verbod om gelegenheid te geven tot het deelnemen aan kansspelen via internet of de deelname daaraan te bevorderen versterkt. Een plan van

aanpak hiervoor zond ik op 16 september 2005 aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II 2004/05, 24 557, nr. 59).

De leden van de CDA-fractie en de VVD-fractie wijzen op het feit dat in de Verenigde Staten recent een wet is aangenomen die het banken en creditcardmaatschappijen verbiedt om aan internet gerelateerde gokbetalingen te verwerken. De leden van de VVD-fractie vragen wat deze ontwikkeling betekent voor de Europese markt. Tevens vragen deze leden of in Nederland een dergelijk verbod wordt overwogen.

Kenmerk van aanbieders van kansspelen via internet is dat zij zich in het algemeen richten op een ieder die gebruik maakt van internet. Indien zij hun diensten in een deel van de wereld niet meer kunnen aanbieden, ligt het voor de hand dat zij zich met meer intensiteit richten op het resterende deel van de wereld.

Ingevolge de Wet op de kansspelen is het verboden zonder vergunning in Nederland gelegenheid te geven tot deelname aan kansspelen, dan wel buitenlandse of zonder vergunning aangeboden kansspelen te bevorderen. In de hiervoor genoemde brief van 16 september 2005 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is gewezen op de mogelijkheden om op te treden tegen tussenpersonen, waaronder financiële instellingen die hun medewerking verlenen aan bijvoorbeeld transacties tussen de aanbieder van en deelnemer aan kansspelen (zie ook § 9.3 van de rapportage Kansspelen op Internet die als bijlage gevoegd was bij eerdergenoemde brief). Gelet hierop doet zich vooralsnog niet de noodzaak voor om aanvullende wettelijke voorzieningen te treffen.

Kansspelaanbod vanuit Nederlandse Antillen en Aruba

De leden van de CDA-fractie vragen of de positie van het kansspelaanbod vanuit de Nederlandse Antillen of Aruba dat gericht is op Nederland door dit wetsvoorstel op rechtens relevante wijze wordt beïnvloed.

Kansspelen zijn geen koninkrijksaangelegenheid in de zin van artikel 3 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. De Wet op de kansspelen is geen rijkswet en geldt niet in de overzeese landen van het Koninkrijk. Het wetsvoorstel heeft derhalve geen juridische gevolgen voor het kansspelaanbod vanuit de Nederlandse Antillen en Aruba. Evenals nu het geval is dienen aanbieders van kansspelen op de Nederlandse Antillen of Aruba die in Nederland gelegenheid willen geven om deel te nemen aan kansspelen, zich net als ieder ander te houden aan de hier geldende Wet op de kansspelen. Indien deze aanbieders niet beschikken over de vereiste vergunning, is en blijft dit aanbod verboden.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin